

Acerca de este libro

Esta es una copia digital de un libro que, durante generaciones, se ha conservado en las estanterías de una biblioteca, hasta que Google ha decidido escanearlo como parte de un proyecto que pretende que sea posible descubrir en línea libros de todo el mundo.

Ha sobrevivido tantos años como para que los derechos de autor hayan expirado y el libro pase a ser de dominio público. El que un libro sea de dominio público significa que nunca ha estado protegido por derechos de autor, o bien que el período legal de estos derechos ya ha expirado. Es posible que una misma obra sea de dominio público en unos países y, sin embargo, no lo sea en otros. Los libros de dominio público son nuestras puertas hacia el pasado, suponen un patrimonio histórico, cultural y de conocimientos que, a menudo, resulta difícil de descubrir.

Todas las anotaciones, marcas y otras señales en los márgenes que estén presentes en el volumen original aparecerán también en este archivo como testimonio del largo viaje que el libro ha recorrido desde el editor hasta la biblioteca y, finalmente, hasta usted.

Normas de uso

Google se enorgullece de poder colaborar con distintas bibliotecas para digitalizar los materiales de dominio público a fin de hacerlos accesibles a todo el mundo. Los libros de dominio público son patrimonio de todos, nosotros somos sus humildes guardianes. No obstante, se trata de un trabajo caro. Por este motivo, y para poder ofrecer este recurso, hemos tomado medidas para evitar que se produzca un abuso por parte de terceros con fines comerciales, y hemos incluido restricciones técnicas sobre las solicitudes automatizadas.

Asimismo, le pedimos que:

- + *Haga un uso exclusivamente no comercial de estos archivos* Hemos diseñado la Búsqueda de libros de Google para el uso de particulares; como tal, le pedimos que utilice estos archivos con fines personales, y no comerciales.
- + *No envíe solicitudes automatizadas* Por favor, no envíe solicitudes automatizadas de ningún tipo al sistema de Google. Si está llevando a cabo una investigación sobre traducción automática, reconocimiento óptico de caracteres u otros campos para los que resulte útil disfrutar de acceso a una gran cantidad de texto, por favor, envíenos un mensaje. Fomentamos el uso de materiales de dominio público con estos propósitos y seguro que podremos ayudarle.
- + *Conserve la atribución* La filigrana de Google que verá en todos los archivos es fundamental para informar a los usuarios sobre este proyecto y ayudarles a encontrar materiales adicionales en la Búsqueda de libros de Google. Por favor, no la elimine.
- + *Manténgase siempre dentro de la legalidad* Sea cual sea el uso que haga de estos materiales, recuerde que es responsable de asegurarse de que todo lo que hace es legal. No dé por sentado que, por el hecho de que una obra se considere de dominio público para los usuarios de los Estados Unidos, lo será también para los usuarios de otros países. La legislación sobre derechos de autor varía de un país a otro, y no podemos facilitar información sobre si está permitido un uso específico de algún libro. Por favor, no suponga que la aparición de un libro en nuestro programa significa que se puede utilizar de igual manera en todo el mundo. La responsabilidad ante la infracción de los derechos de autor puede ser muy grave.

Acerca de la Búsqueda de libros de Google

El objetivo de Google consiste en organizar información procedente de todo el mundo y hacerla accesible y útil de forma universal. El programa de Búsqueda de libros de Google ayuda a los lectores a descubrir los libros de todo el mundo a la vez que ayuda a autores y editores a llegar a nuevas audiencias. Podrá realizar búsquedas en el texto completo de este libro en la web, en la página <http://books.google.com>

20.
C. B. D.
DISSERTATIO
DE

UNITATE REIPUBLICÆ
IN SACRO ROMANO
IMP

2
Breviter à se delineatam

Sub Præsidio

VIRI AMPLISSIMI, CONSULTISSIMI
ATQUE EXCELLENTISSIMI

DN. VLRICI OBRECHTI,
HISTOR. P. P. CELEBERRIMI, &c.

Patroni atque Præceptoris sui æternum
Venerandi,

IN ILLUSTRIS ARGENTORATENSIS
UNIVERSITATE

D. 13. Mens. Mart. cl^o Id^o LXXVI.

AD SOLENNE ERUDITORUM EXAMEN
EXHIBET

JOHANNES GEORGIUS KULPIS.

ARGENTORATI,

Literis JOH. FRIDERICI SPOOR.

264

C.

De

UNITATE RE IN S. ROMANO

§. I.

I omninò extrà reprehensio-
nem consistit illorum institutum, ut po-
tius egregii civis munia explevisse cen-
seri debeant, quicunque *Statum Reipub-
blica, qui quoquo tempore sit*, deficientem
quoq; *defendere*, omnibus viribus con-
nituntur, haud dubiè indulgentior aut certè minus acris
censura eorum adhibenda est operæ, qui confutandis,
non tam veris, quam in opprobrium veluti publicum
confictis, Republicæ malis atque aberrationibus, quibus,
legum fundamentalium cavillatione prostitutione
net e, inquietos ac perniciosos cives, quales nunquam
ferè Rebus publicis defunt, easdem onerare videas, indu-
striã intendere, maluerunt, etiamsi conatus per se lauda-
biles aliquando in re præsentis successus ferè deseruerit.
hujus certè fiduciæ non nihil sibi etiam applicat nostra
Dissertatio, quæ sicut prima tantum lineamenta signa-
re proficitur, unde *Reipublica nostra unitas* cognoscenda
dijudicandaque sit, ita perfectam hujus argumenti elabo-
ratio.

A

boratio.

ectâsse vel requi-
 atem Viri usu re-
 rius perspicere va-
 ssum mensuram imple-
 am profectuum, in eo præ-
Notitiam status publici com-
Amplissimi Dn. Præsidis, Præce-
ita nunquam sine honoris præfa-
 is factorum, rationem reddide-
 is inquirendi jus est. Clarius id
 m tractationem in certas rediga-
 quiramus *in fundamenta, ex quibus*
om genere Republicæ alitujus unitas æstimanda est, eaque
 II. ad *Rempublicam Imperij nostri* applicemus, & de-
 nique III. *qua in contrarium tendere videntur, remo-*
 veamus.

§. II. *Quid Unitas, vel unum in genere sit, ex prin-*
 cipiis Philosophiæ universalis repetendum erit. *Aristo-*
teles postquam varios modos *unius* recensuisset, ad rati-
 onem communem singulos reduxisset deprehenditur,
 quando ait: καὶ ὅλη ὅσα μὴ ἔχει διαίρεσιν, ἢ μὴ ἔχει τὰ ἅλη ἐν
 λῆξιν: *universaliter enim quoscunque non habent divisi-*
onem, quatenus non habent, eatenus unum dicuntur. parti-
 cula reduplicativa respectum aliquem importat, pro
 cujus diversitate, diversam quoque æstimationem for-
 titur ipsa *unitatis* ratio, unde variæ distinctiones, quas
 vulgares Metaphysicorum libelli exhibent, subnatæ sunt.
 Nobis *Unitas*, quam *formalem* vel *essentialem* dicunt,
 potissimum respicienda est, *quâ aliquid indivisum est in*
se ratione formæ ac essentiæ sibi unicè competentis; hâc uni-
 tate una sunt entia non solum *simplicia*, sed & *composita*
corpora

v. Met. 6.

corpora, tam naturalia, quam moralia, adeoque illa,
quæ secundum disciplinam Stoicorum ex distantibus
constare, dixit Pomponius, quæque recentiores philosophi
aggregata cum ordine appellarent, in quantum nimirum
indivisionem participant, ut loquitur Alexander ab Ales,
sive, non soluta, sed uni nomini subjecta sunt, ut J. C. Ius indi-
visionem istam specialius explicat. Aliàs maximè rati-
o unitatis variat, atque ipse jam observavit Philosophus, v. Met. 6.
magis unum esse quod naturâ, quam quod arte est unitum, &
inter hæc posteriora reperiri unitatis gradus pridem Sua-
rezius annotavit; quod non attendunt; quicumque
corporibus illis, quæ ad arctissimam unitatem assurge-
re non patitur rerum humanarum indoles, subinde om-
nem unitatis modum denegant, sicut consociatis cœ-
tibus, & ipsi quoque Reipublicæ aliquando accidisse vi-
deas.

l. 30. pr. d.
vsurd. l.
vsaca
Coz
ad P.
Arist. J.
116. li. P.

Diff. Met.
4. f. 3. n. 14.

§. III. Reipublicæ autem voce hîc non abuti-
 mur, ad denotandum *qualecunq; corpus civile neminem a-*
lium in terris superiorem agnoscens, quo sensu etiam sy-
stemata sociorum, arctissimo foedere unius civitatis na-
turam imitantia, Reipublicæ titulum sibi præscripsisse,
exempla vetera & recentia, qualia Bodinus. conduxit plura,
testantur. Sed ad significatum proprium respici-
mus, quo cum Civitate ac populo libero permiscetur, ut
nihil aliud sit, quam cætus perfectus liberorum hominum
juris fruendi causa communi Imperio sociatus. quomodo
& Regnum Hispanicum, Gallicum & similia sui juris
Imperia appellationem Reip. sustinent.

de Rep. 17.

Gid. Gro.
de l. B. C
P. 11, 14.
add. l. 3, 70
III, 3, 2.
C. Bæcler.
Inst. Pol.
1, 6. p. 66.

§. IV. Cæterum sicut cujuslibet rei, ita etiam
 Reipublicæ unitas, ex unitate essentiæ unicè æstimari
 debet. *Essentia* autem Reip. ut sic, consistit in consocia-

A 2 tione

tionem ita civilis plenâ, cujus principium *materiale*, si doctrinæ causa in scholis ita nobis loqui licet, est *causa juris fruendi causa sociatus*, formale autem coetus illius civilis constitutio ac *ordo in imperando parendoque consilens*; quemadmodum igitur ex corpore organico, animaque rationali una, unus homo constituitur: ita & ex corpore civili, una Majestate informato, unam resultare Rempublicam necesse est, quocumque demum regimine, regione, plurium an multitudinis, an ex his mixto administretur, quæ accidentales solummodo formæ sunt: nam *spiritum* vel *animam* & *corpus*, ex analogia rerum naturalium ad illustrationem hujus argumenti revocari videmus apud *Grotium*, & alios. Quæ comparatio in se spectata bona est, & veteribus quoque usurpata, sed applicatione scriptorum in re præsentis sæpè corrumpitur, quando quæ ipsi Majestati, quatenus in subjecto *communis*, ut *Grotius*, vel *essentia*, ut *Lampadius* loquitur, tribuenda erant, ad subjectum ejusdem *accidentale* referunt, specimen habemus in *Dissertatione de Rep. Irregulari*, quam pro defensione *Montambani* adornavit *Cl. Puffendorffius*.

de l. B. &
P. II, 9, 3-

I, 3, 7-
de Rep. R.
G. p. 1. 5, 59
63.
S. 5, & 20.

l. 5. de stip.
ser. 8.
de l. N. &
G. VII, 4, 1.
de l. B. &
P. I, 3, 17.

§. V. Omnis autem Respublica cætenus una manet, quatenus *indivisionem essentia* conservat, hoc est, quatenus Majestatem integram ac indivulsam retinet, quam I. non tollit *diversitas partium*, in quas pro varia ratione civilis administrationis, *intellectu magis quam corpore*, ut cum *Jcto* loquar, dividitur. vid. *Puffendorffius*: neque II. ista periclitatur per *translationem jurium Majestatis in diversa subjecta accidentalia*, unde *mixtura* solum oritur, & *simplicitas*, non autem *unitas* Reip. tollitur, quod egregie demonstrarunt *Grotius* in primis atq; *Lampadius*.

Lampadius, nā quod post Bodin. atq; Hobbesiū Cl. Puffendorf. de Rep. R. G. p. 1. §. 60. 61. obijcit, tantā esse inter omnes partes summi Imperij conjurati-
onē, ut una ab altera non possit auelli, nisi regularis forma cor-
rumpatur, & morbidū corpus resulet, validē exauditur, si de
summo Imperio rātionē formæ suæ, prout in subiecto
essentia & communi existit, accipiat: quamprimum
enim vel unicum jus communicatur cum alia Rep. aut
transit in aliud subiectum essentiæ, illa Majestas, cui au-
fertur, interit, & corpus, cui inhæsit, non tantum quoad
regularem civitatis formam corrumpitur, sed omninō
inter perfectas Respublicas censerī desinit, quod post
bellum Punicum secundum Carthaginiensibus, amisso
jure belli, contigisse notum est. Deinde propter incom-
moda, quæ hanc partitionem comitari Puffendorffius
existimat, ad ipsū talem Reip. Statum negandum ex-
tendi nō debent; de summa enim potestate judicandum non
ex eo, quod privatus quisq; optimū iudicat, sed ex voluntate ei-
us, unde ius oritur. ne dicā illa incommoda, quæ formis
mixtis in genere adhærere possunt, sæpè in applicatio-
ne ad hanc vel illam gentem, ultrò evanescere, vel per
leges fundamentales, ne se exserere possint, præcaveri.
Certè abusus jurium eorundem partitioni imputari
non debet, nisi distinctionem inter *vitia hominum* &
vitia status, alibi incukatam, ipse deserere velit. sed de
his aliās. Non etiam destruitur illa divisio III. si
membra nobiliora, ex quibus Respublica concinnatur,
certas provincias proprio jure administrant, ita ut de
reditibus constituere, ipsisque incolis leges veluti pe-
culiaries præscribere possint, nam & in domo paterfa-
miliæ domini vi circa res suas pro arbitrio disponit,
atque illis, quos in potestate sua habet, per modum le-

de I. N. §
G. VII, 4,
11. com
Dis
gest.
Amynta
F. §. 3/99.

Gror. de I.
R. § P. 1,
3, 17.

de I. N. §
G. VII, 5, 10.

gis, quid faciendum, præscribere, sæpè etiam jus vitæ ac necis in eos exercere potest, & notum est, quomodo aliàs privatorum voluntas, conventionibus invicem initis declarata, in legem ire possit, in publicis quoque judiciis valituram, sicut in Rep. Rom. expressâ vox Prætoris erat: *facta, conventa, que neque dolo malo, neque adversus leges, Plebiscita, Scta, edicta Principum, neque quo fraus cui fiat, facta erunt, servabo.* Absurdus autem foret, qui idè facultatem legislatoriam geminare, & consequenter Rempubl. multiplicare vellet. Quod si quis dicat dispositiones privatorum circa bona ac possessiones suas restringi per Imperium Civitatis, cui jus quoddam majus & supereminens, in ipsos & nostra competit, utilitatis necessitatisque publicæ causâ exercendum, pacta autem privatorum, quod sæpè vim legis habeant, non esse à jure & facultate privati, sed à summa potestate, unde effectus ille dependeat; respondebo, hæc etiam ad ditiones istas, de quibus loquimur, earumque Rectores pertinere, nam ad hos quoque illud *Seneca* applicari debet: *Omnia Rex, (civitas, quacunque regiminis forma utatur) imperio possidet, singuli dominio,* hoc est, illi jus suum ad finem ditionum regendarum restrictum ita tumentur, ut supremo juri Imperii aliquando debitos intra limites cedere jubeantur. quanquam enim provinciæ istæ per se consideratæ, civitatis quandam speciem habent, earumque Rectores in relatione ad sibi subiectos egregiâ præfulgent potestate, quamprimum tamen ad universum Imperium illa comparatio terminatur, tum istæ eam incipiunt habere rationem, quam domus habet ad civitatem, & horum quantacunque est auctoritas, absorbetur atque expirat, vel, ut cum *Jcto* loquar, *privatorum loco habentur.* quod ὑπαλλήλοις potestatibus commu-

s. 7 D.
c. pact.

de Benef.
Vll. 5.

l. 15. D. de
P. S.

commune esse *Grotius* demonstrat. Cæterum quia a voluntate eorum, qui civitati formam accidentalem accommodare jus habent, suspenditur, qualem potestatum subordinationem instituire, aut progressu temporis ortam legibus publicis formare ac instruere velint, mirum non est, quando in una interdum Republ. potestas, *summa proxima*, deprehendatur, quæ ipsam summam potestatem apud imperitos mentiatur, eosque ut plures sibi perfectas Respublicas concipiant, seducat. quod in *Imperio Romano de superioritate territoriali* pronuntiari potest.

§. VI. Quemadmodum autem hæc non tollunt *unam Rempublicam*, ita eandem non efficiunt. I. si plures populi diversi sub uno capite uniantur, ita ut illa unio non in communitate juris, sed in sola persona Regis aut ejus familia fundetur. *neque enim ut in naturali corpore, non potest caput unum esse plurimum corporum, ita in morali quoque corpore: nam ibi eadem persona diversa ratione considerata caput esse potest plurimum & distinctorum corporum*, ut notavit *Grotius*, *de I. B. & P. I. 3. 7.* *varias autem causas modosq;*, quibus ejusmodi conjunctio oriri possit, recensuit *Pufendorfius*, quos vel solo *Hispanorum Regum* exemplo comprobare licet. Sed est alia *de I. N. & G. VII. 5. 17.* adhuc unio, qua *populus unus alteri populo indissolubili ac aeterno nexu conjungitur, & in Imperium illius transit, ut tamen in formam provinciam, solenni quidem modo, non redigatur*, sicut *Sabinos Imperium omne consulisse Romam*, dixit *Livius*, qui de *Albanis* idem ferè tradidit *alibi*. *Grotius* *I. 13. I. 28. de I. B. & P. II. 9. 9.* diceret, *non amitti jura, sed communicari*, alii *penitus distincta manere* statuerent, sed ab uno summo Magistratu administrari, *cujus constituendi facultas penes illum populum solum sit, sub cujus Imperium alter populus concessit*. In genere

genere fortè nihil pronuntiandum, sed ex formula, in quam uterque populus convenit, judicandum est, quâ si constat ab unius populi arbitrio rerum summam pendere, *alter civitas mansisse dici non potest, sed alterius pars facta censeri debet, quicquid simulacri causa obiciatur, nisi velis civitatem in civitate statuere, quod est omni rationi adversum.* Merentur legi, quæ de *unitis civitatibus* ad locum Grotii, antea productum, consignavit *Il-*
p. 34. scq. lustris Baclerus in Dissertatione, de eo quod civitas egit.

§. VII. Sed nec II. unam civitatem constituunt populi, qui *antissimo fœdere in omnia quoddam sunt colligati*, de quo *Grotij*, & paulo prolixior *Pufendorffii* annotatio videnda est. Etli enim conjungantur jura istorum populorum, non tamen ab uno imperii spiritu, sed mutuâ sociorum conventionem, vis atque efficacia illorum procedit, & in singulas partes explicatur. Interim *simulacra Reipublicæ* hic occurrunt, quorum respectu talia fœderata corpora sæpè etiam *Reipublicæ* nomine insigniti, ab exteris quoque cum illis, tanquam cum una Republica, agi observamus, sicut *Hispanos* cum *Belgis* in *Induciis*, tanquam cum *populo libero*, pactos esse *Bandy* indicio discimus, quorum tamen singulas provincias perfectæ civitatis statum retinere abunde *Grotius* demonstravit in *Apologetico*. Hinc ut in summam denique, quæ hæcenus dicta sunt, concludamus: *Eademum Respublica verè una est, in qua, tanquam in subjecto essentiali, summum Imperium indivisum & inconvulsam, quoad singulas suas partes consistit, & si ad subjectum accidentale etiam respicere velis, regimine vel Monarchico, vel Aristocratico, vel populari, vel ex his pro diversa summa potestatis partitione mixto, per omnes civitatis partes & negotiis*

del B. 15. 7
 del N. 3
 G. VII. 5. 18.

Induc. Belgic. 4. 3.
 c. 1.

tia sese diffundit, exserit, dispensat. Quæ quomodo *Imperium Romanum* applicanda sint, alterum *Dissertationis nostræ membrum* nunc ostendet.

§. VIII. Quid *Imperij Romani* nomine hîc intelligatur, adpositum *Sævi* elogium sufficienter declarat, quod inauditum fuit in *Imperio* antequam *Romanos titulos* in *Germaniam* intulit, adeoque loquimur de *Imperio Romano* quod cum adjectione *Teutonica Nationis*, das *Römische Reich teutscher Nation* / vel simpliciter *Imperium Germanicum*, das *Teutsche Reich* / appellari consuevit. Ubi plerique regimen *Otonis*, alii *Caroli M.* in oculis habent, nos autem in præsententi argumento *sanctionem Pacis VVestphalica* præcipue respicimus, ex qua tanquam lege fundamentali, in univèrsum habitus *Imperij*, qualem nunc se ostendit, condiscendus est, nisi quod ab antiquioribus inde seculis *unitatem Reipublica nostræ* defluxisse, veluti in lucro ponamus.

§. IX. Sed præcavenda sunt, quæ errandi occasionem incautis præbere possunt, *Imperij enim Romani* appellatione plures insigniuntur populi, ita *Germania Regnum & Imperium* sive *dominum urbis Romæ*, & *Regnum Longobardia* vel *Italia*, *Imperij*, quique iis præstant, *Imperatoris Romani* titulum sibi non sine ratione præscribunt : nam quod aliqui *Imperium Romanum* à *Germania* ac cætera *Italia* tam sollicitè distinxerunt, illos tum Pontificum machinationes, sub *Imperij Romani* nomine, in quicquid à Germanis possessum, sibi jus aliquod vindicantium, tum errores quorundam Justinianæ juris interpretum, omnia Romano Imperio connexa, ditioni ejus subjicientium, excusare non solum poterat, sed & commendari merebatur illorum opera, in afferenda pa-

B

triæ

libertate, distinguendisque diligenter titulis, quibus aliaë regiones ei accreuerunt, tam laudabiliter occupata, cujus instituti mensuram *Illustris Conringij liber de Germanorum Imperio Romano* omninò adimplevisse Eru- ditoribus pridem visus est: sed disciplina illius egregiè abuteretur, qui propterea *Imperij* nomen *Germanie* penitus creptum vellet; distingui à se invicem *Germania Regnum, Imperium Romanum, Regnumque Italia* variis de causis & possunt & debent, sed separare, postquam horum omne jus in perpetuum Germaniæ cohaeret, minime licet. Cujus intuitu appellationes istas scriptores rerum Germanicarum permittere, *Bæclerus* observavit.

in Ottom. T.
p. 295. &
299.

§. X. Illud tamen decisione indigeret, *an in verè unum Reip. corpus coaluerint, an saltem unio ita contigerit, ut nihilominus tres perfectè Respublice mansisse dici possint?* Equidem de libertate civili *Germanie* minus dubii superest. Sed quod *Imperium Romanum* attinet, *Grotius* asserere non dubitavit, *populum Romanum hodie eundem esse, qui olim fuit, & Imperium penes eum mansisse, tanquam penes corpus, in quo esset ac viveret, nisi quod Eru- diti existimaverint, illum hunc locum ex hypothese potius illius gentis, cujus auspiciis univèrsum de Jure belli ac pacis Opus lucubraturum est, quam ex sua ipsius mente percoluisse; quicquid sit, certè pridem non solum à Commentatoribus, sed & Conringio, Limnaeo, ac aliis confutatus est. Quæ autem de Regno Italia AENEAS SYBOIUS in Histor. Friderici III. tradit: 'Illud subactis Longobardis, non in formam provinciæ, sed ad Imperium sub honore Regni receptum esse, validè nobis opponi non possunt, quoniam, ut ex contextu illius digressio- nis apparet, rerum veritas ab ipso impetrare non potuit,*

de I. B. II.
9. II.

de Imp. G.
Rom. c. 12.
Addit.
Tom. 2. ad
I, 4. 24.
p. 9.

ut

ut affectum erga patriam penitus obliviscitur existimamus, si quis rem ipsam detractis inspiciat, neque *Imperium Rom.* neque *Longobardorum Regnum* mansisse perfectam Remp. ex ea ratione, quod per Otton. I. ipsi Germaniæ utrumque non solum conjunctum, sed & subjectum fuerit, ita ut extincta familia regnatrice, utriusque populi Imperium ad Germaniam solam non ad quemque populum seorsim reverteretur, quod tamen si distincta Rerumpubl. corpora fuissent omninò requiretur; Ipse *Fridericus I. Imperator* in responso ad orationem Romanorum Legatorum, non obscure eo provocavit: *Supervenit Francus, inquit, verè nomine & re nobilis, eamq., quæ adhuc in te residua fuit ingenuitatem* (civilem, quæ sine summo Imperio intelligi nequit, ut *Grotius* loquitur,) *fortiter eripuit, vis cognoscere antiquæ tuæ Romæ gloriæ, Senatoriæ dignitatis gravitatem, tabernaculorum dispositionem, Equestris Ordinis virtutem & disciplinam, ad conflictum procedentis intemeratam ac indomitam audaciam?* *Nostram intueri Rempubl. penes nos cuncta hæc sunt, ad nos simul omnia hæc cum Imperio dimanarunt. Non cessit nobis nudum Imperium, virtute sua amictum venit, ornamenta sua secum traexit. penes Nos sunt Consules tui; penes Nos est Senatus tuus; penes Nos est miles tuus. Proceres Francorum ipsi tuam ferro injuriam propellere debebunt. Cæterum trina coronatio Cæsarea, etiamsi in expedito esset, quam non evincat distinctionem trium Rerumpubl. nuper observavit Amplissimus Dn. Præses in Animadversionibus Manzambanianis, quid vero ex eo colligere liceat, quod anni Regnorum & Imperij subinde in Diplomatis Cæsareis seorsim numerentur, pridem ostendit *Bæclerus* in Otton. I.*

Vi.
Otto.
297. &
Vind. Ant.
Blond. pag.
247. Cour.
de Imper.
Germ. Ro-
man. c. 109

de l. B. &
P. 13, 24 &
12.

ad c. 1. §. 14

n. 9. p. 298.
seqq.

B 2

§. XL

249

Unde si quis rigorose loqui amet, præscri-
 . Dissertationis index ad totum complexum se-
 . tendit: sed quoniam Italiae *possessio* hactenus fere in-
 terversa est, quamvis *Jus* integrum persistat, ut prolixè
 demonstrat *Conring.* de *Imp. Germ. R.* & per universam
 Imperatorum seriem deducit *Bæcler.* in *Vind. Anti Blond.*
 fit tamen ut ratione administrationis à Germania pe-
 nitus separetur ad quam alias, si dicendum quod res est,
 veluti accessio & pars minus digna se habet, ut proinde
 eximie huc non pertineat, neque à scriptoribus qui de
 unitate Reip. Imperii nostri differunt, ullo modo atten-
 datur, quos si sequamur, ad solum, ut appellant, *Ger-*
manie regnum, disquisitio nostra devolvetur, cui ut præ-
 scriptum & *Sacri & Romani & Imperij* titulum amplius
 vindicemus, supervacuum foret, postquam professâ o-
 perâ tam luculenter illud præstitit, *Illustris Bæclerus* in
 sapius laudatis *Vindiciis Anti Blondellianis*.

§XII. Germania autem ab iis temporibus, quibus
 in unam Remp. concesserat, eandem quoque unitatem
 fere retinuit: nam quamvis post mortem *Ludovici Ger-*
manici, ad quem in divisione Regni Francici Germaniæ
 Regnum pervenit, filii, conventionem facta, paternum
 Regnum diviserint, ut *Carolomannus Bajoriam, Panno-*
niam, Carenthannum, Bohemiam, Moraviam: Ludovicus O-
rientalem Franciam, Thuringiam, Saxoniam, Frisiam, Lo-
tharingiam: Carolus Alemanniam & quasdam civitates
Lotharingie propter vini copiam, haberet, adeoque tria no-
 va, sui Juris Regna instituta fuerint, ut ex scriptoribus
 illius ævi constat, mox tamen duobus fratribus sine le-
 gitima sobole denatis, ultro in tertium, *Carolum*, postea
Craffi nomine appellatum, ut cœtera, de quibus hacten-
 us inter Carolinos posteros armis decertatum erat, ita
 etiam

253. ad
76.

Oth. Fris.
Chr. L. 6. c.

•

etiam hæc tria Germaniæ Regna confluerunt, & in unam Reip. denuo coaluerunt, quæ omnia distinctius tradita sunt à *Conring. de Finib.* Exinde verò Germanici quidem Regni divisionem factam nullam esse, facile demonstrari potest, nam quoties istius & sequentium seculorum scriptores vel subsidiariæ Electionis, aut inaugurationis solennis actum describunt, observare subindelict ejusmodi formulas: *Congregatis Principibus, Consensu omnium*: interdum etiam enumeratio additur. *Francorum, Alemannorum, Bavarorum, Thuringorum & Saxonum Rex eligitur, vel elevatur & ungitur in Regnum*, certissimo indicio, hos populos tunc unius Reip. publ. vinculo combinatos fuisse. Etsi autem postea, temporibus præsertim interregnorum hoc vinculum variis casibus laxatum sit, non tamen penitus dissolutum est, nec eo usque saltem *degenerasse* dici potest, *ut vix majorem vim habeat, quam fœdus aliquod systematicum sociorum inæqualium, nisi quis rebellantium facinoribus speciosa juris nomina præscribere sustineat.* Illud quidem certum est, inde à quo Monarchica Cæsarum potestas limitari & paulatim Ordines consortium Regiminis affectare cœperunt, instabilem Reip. habitum, quo jam Imperatoriæ partes prævalebant, mox sua Ordines jura amplificare contendebant, etiam prudentum sententias in dignoscenda dijudicandaque *forma Imperij accidentali*, distraxisse, quippe quæ variis loquendi modis agendi que simulactis vestita in certum publicisque formulis perscriptum statum nondum subsederat: sed ad *unitatem Reip.* quæ formam ejusdem *essentialem* comitatur, dubitationes istæ non pertinent, illa enim sicut sub turbis civilibus inconcussa perstitit, ita per *Sanctiorem Pacis Westphalica*, tanquam legem fundamentalem,

L
sec 9

ut in Henr. Aucup. Contin. Reip. ad A. C. 920.

Vid. Bacl. Notis. S. R. I. L. 1 c. 2 p. 4 Forstner. ad Tacit. XIII. Ann. nal. 54.

leni, amplius roborata, & in uniuersum de *Statu Imperij Politico*, ne posthac *controversiæ suboriantur*, ibidem provisum est, ut adeo hic disputandi tricandique libidini & scripturientium audentiæ constituti termini putari debeant.

. Pac.
nec.
III. 5.

§. XIII. Omnino enim habent hoc *Populi Liberi*, ac rationi naturali non solum consentaneum est, sed & communi veluti nationum consensu, in vim juris gentium evaluit, ut quam *sanctionibus publicis & qui his innititur, curiali stylo, regimini suo formulam prætexerint, privatorem opinionibus aut umbraticis rattunculis explicari iudicariue, nec possit nec debeat, sed Legibus publicis private scripturæ, sermones, meditationes que sese attemperare teneantur.* quod Bæclerus quoque subinonuit; jam autem certissimum est, *Leges fundamentales de Imperio nostro, tanquam de una Rep. non solum disertis verbis loqui, sed & contextum publicæ administrationis quoad singulas sui partes ejusmodi instruere præfidiis, qualia extra Remp. verè unam ne quidem concipi possunt.*

Notit. S. R.
Imp. X. 11.
2. p. 212.

de l. p. 1, 7,
51.

§. XIV. Ita *diserte* unitas Reip. signatur, quoties in Constitutionibus publicis, *Sacrum Romanum Imperium*, non qualicumque figuratione Verborum, ut *privatæ confociationes & systemata foederata, sed sublimiori aliquo significato & veluti solenni formula, Corpus* appellatur, in quo *Capitis* autoritate *Imperator, membrorum* verò æstimatione *Ordines* censeantur: loca *Limn.* & aliis consignata non repetimus. intempestivum autem fuerit *comparationis hujus medium, à vulgari quadam cœterisque cœtibus communi figura loquendi arcessere, quod jura Imperii publica repetunt ab intima illa unius animæ ac spiritus participatione, qua singuli Status cum Imperatore ac inter sese æquali juris harmoniâ,*

qualis

qualis nempe *forma Reip. & Constitutionibus Imperij* i publicus stylus loquitur) *conformis est*, tanquam vinculo formali, in unam personam moralem coalescunt; & cujus arcano impulsu ipsum *caput & universa ac singula membra* ad subeunda officia muniaque suæ cujusque constitutioni congrua, moventur veluti, & *per modum Imperij* adiguntur, ut toti *Corpori* decus, vigor, & sua in fruendis utilitatibus communibus felicitas constet. vid. *Lampadius*. Nam quod aliquando *caput adversus membra velut in partibus discesserit*, superiorum temporum labes fuit, cujus ratione *Monzambanus Imperium R.* non magis monstrum dicere debebat, quam *Gallicæ Regnum* aliasve *Resp.* quas dissidium religionis aut similes causas in bella civilia interdum traxisse notissimum est.

de Rep. R.
G. p. III.
e. 1.
de Stat.
Imp. G. c. 7.
s. 8.

§. XV. Eodem pertinent, quæ in Imperio nostro tam signanter, tantoque potestatis apparatu disposita videmus, *de reformatione atque emendatione Politicæ*, cui omnes actiones suas, per se aut ex circumstantiis ad civilem administrationem pertinentes, per modum legis universalis jubentur attemperare, quicumque inde ab Electorum, Principum, cæterorumque Statuum fastigio ad infimam usque privatorum classem in *Imperatoris & Imperij subditorum* censu habentur. in exemplum conduci possunt, *Reformation guter Policey zu Augsp.* de Anno 1530. & 1548. zu *Frankf.* de Anno 1,77. & plura instituta similia, quibus non dispari vinculo, licet dispari ordinis gradu obstringuntur, qui alio respectu supra privatos eminent. ita aliis formulis *Recessus & Constitutiones Imperij, Diplomata, Privilegia, Edicta* & in universum *stylum publicum* instrui videas, quæ sicut

cum

im natura systematicorum corporum manifesto pu-
nant, ita eadem operâ unitatem Reipubl. lucuenter
vincunt.

§. XVI. Vim hujus argumenti non elidunt quæ
Hippolith. à Lapid. aliâs tradit: Recessus Imperij parum ac-
p. R. cur. atc loquit, & magnificis verbis, etiam contra verum natu-
o. P. A. c. 4.
f. 2. n. 24. 2.
add. f. 5. n.
19. P. 1.
c. 6. f. 2. n. 7.
8.
ram nimium sibi indulgere, à parasitis illis Legistis Re-
cessum concinatoribus vim Comitiorum non satis capienti-
bus provenire, quorum opinione etiam Ordines Imperij per-
suasi ac in fidem status sui integritatem inducti sint, itaq;
ex uno alteroq; Recessum verba. critica peti argumenta, quibus
solum sibi placeant isti qui ~~ut~~ exteriora lambunt, pul-
tem veronâ attingunt, istis enim criminationibus corda-
tiorum neminem sibi illud passurum esse opinor, quid
enim sani expectes ab eo, qui adversus Cæsarē non tan-
tum, sed & plurimos nominatim Ordines, & totum de-
nique Reip. Statum hostili animo & calamo grassatur?
cui ut formam quam sibi animo conceperat aptare
posset, primum cavillari legum fundamentalium verba
necessum habebat, quod si cavillationi manifestissimus
sensus viam præcluserat, quid aliud relinquebatur?
quam auctoritatem illarum atterere, dummodo suæ cau-
sæ serviret; quanquam profecto hoc non est causæ servi-
re, sed nocere, si quis auctoritatem illis denegare sustine-
at, unde *basin & fundamentū operis sui extruere ratio vide-*
praf. ad
Lett. S. 26.
§. 28.
de Stat.
Imp. G. c.
6. §. 6. add.
c. 5. §. 2.
batur, quæque *limpidissimi* universæ scriptiois fontes
haberi debebant, quod de *Recessibus* inprimis & *Con-*
stitutionibus Imperij alibi profitetur Hippolithus, cujus
dicacitatem armorum jus aliquatenus excusare valet,
quale suæ *commentationi* prætexere nullum potest *Mon-*
zambanus, quanquam in illa passim diæteriis *stylum Cu-*
ria laceffere, aut ipsis etiam *Recessibus* insultare non
dubitaverit.

§. XVII.

§. XVII. Sed ne pro Imperio cuiquam u
 Reipubl. nostræ obtrudere videamur, per partes di
 summæ potestatis eam demonstrabimus, nisi quod
 antecessum *de Superioritate Territoriali*, ejusque *juribus*
 pauca dicenda sunt, ne in progressu offendamus; quem
 admodum enim in cujusque populi liberi arbitrio con
 stitutum est, qualem in civitate sua ordinem & potesta
 tis divisionem introducere velit, ita Germanorum in
 genio eximie illam, qua utitur, regiminis speciem con
 venientem, imò necessariam fuisse experientiâ edocti su
 mus. Sunt autem *jur. territorialia* nihil aliud quam
jura realia territorio connecta, quorum vi singula immédia
ta Imperij membra in territorius à se possessus, potestatem,
summa proximam, exercent. Natura illorum melius in
 telligi nequit, quam ex analogia jurium majestatis;
 quemadmodum enim jura Majestatis se habent ad uni
 versam Rempubl. ac circa omnia media ad finem Rei
 publ. universalem obtinendum necessaria, versantur, ab
 solutè & illimitatè; ita jura territorialia se habent ad
 territorium, & circa diversa media ad finem territorii
 particularem obtinendum necessaria, versantur modo
 ad universales Imperii leges restricto. unde si quis ex
 quisitè loqui velit, *Superioritas Territorialis* summa &
 Majestatica non est, sed dependet non tantum quoad
 modum habendi, verum etiam quoad rem ipsam, ab
imperio ac dominio universali, quod in omnes personas, uni
versas regiones, earumque singulas partes civitati toti, hoc
est, Imperatori & Imperio competit, sicut nemo quoque
ex Ordinibus directum in territorium sibi jus vindicat. in
 universum autem limites, quibus superioritas illa coër
 ceatur, signavit Generos. Dn. à *Seckendorff im Teuts*
chen Fürsten Staat, peculiari capite, von der Maß der *part. 2. c. 2.*
Landes

—**Fürstl. Hoheit in Ansehung Kayserl. Mayest.**

des Reichs. Potest tamen summa & majestatica dici, si commodè explicetur, nimirum quatenus consideratur non *in se & abstractivè*, sed *concretivè*, si cum Philosophis loqui licet, hoc est, quatenus *in certo subje-cto* Majestati tam arctè connexa est, ut quædam è visceribus Majestatis progressa virtus, se ei veluti insinuet, vigoremque Majestati cognatum conciliet: & hoc sen-

de Rep. R.

G. p. 3. c. 3.

n. 16. § 77.

tu intelligi fortassis voluit *Lampadius*, quando *ratione rerum ad Comitatus spectantium Principibus in suis Territoriis supremam atque adeo Majestaticam jurisdictionem compete-*

re, asseruit, propter intimam illam conjunctionem, qua mutua ope & indivulso agendi principio in actus sui perfectionem convalescunt, Majestas, alio respectu Statibus competens, & Superioritas Territorialis, in exercitium administrationis provincialis degressa, ut illa huic dignitatis suæ potestatisque splendorem pariter ac efficaciam quandam largiri ac dispensare intelligatur. Sed quoniam non cujusvis erat tantæ connexionis propinquitatem pervidere ac comprehendere, aut quid proprium quidve aliunde communicatum hîc esset, probè discernere, plerique non ultra fermè, quàm superioritatis vocabulo meditationem suam ac interpretationem definiverunt, ut nihilominus in re præsentî effectus Majestati proprios illi adscribere non dubitaverint, unde subnata est fluctuans illa ac multa verborum formularumque commixtione perturbata de *Superioritate* philosophandi ratio, cuius causam quidem in id conjicere maluit *Wehmerus* cum aliis, quod *nec jure scripto*

Obs. pract.

sec. Landes

fürstl.

Obriht.

nec perpetua aut certa aliqua observantia, hæc materia definita sit, unde privatæ disquisitiones explicationis suæ mensuram capere possint. Solidissimæ tamen tractationis

tionis

tionis specimen in hoc argumento edidisse videtur *dolphus Hugo* adornato nobili Commentario de *Statu- gionum Germania & Regimine Principum summa Impe- Reip. amulo*, ubi diligenter *Jura Imperialia*, sive summæ potestatis à *juribus territorialibus* distinxit, diversasque horum species, & imprimis nobilem partitionem inter *Jura territorialia per se & ex suppositione* talia, eximie illustravit, quem non exscribimus: sed pergimus ad dispi- ciendum, quid vel in universo Imperio, Imperator & Ordines conjunctim, *jure Majestatico*, vel in suis terri- toriis singuli Status *jure superioritatis* ex Maiestate re- splendescente, possint. ut exinde quomodo secundum singulas partes summa potestas in Imperio Rom. una sit, colligamus.

§. XIX. Principio enim *legem* universum Im- perium obligaturam *condere*, aliaque eo pertinentia exercere, *Imperatoris & Statuum conjunctim* sumtorum res est, nisi quod separatim quid juris nomothetici Ele- ctoribus competere videatur in concipienda Capitula- tione, & jus privilegiorum concedendorum inter refer- vata Cæsaris censeatur: unde quidem distributio obje- cti in subiecto accidentali, non autem multiplicatio ip- sius facultatis Legislatoriæ evincitur. Nam quod vulgò dicunt, *Status in suis territoriis posse leges condere etiam juri communi repugnantes*, ad Jus Justinianæum & consuetudines in Imperio communiter receptas re- stringendum est, ad publicas autem Imperii leges in co- mitiis latas, non pertinere *Mylerus* ostendit; quanquam

de Pp. &
Stat. Imp.
R. G. p. 2.
c. 39 §. 5;

de An.

C 2

Ann. 1, 51. § 71. & alibi passim ejusmodi clausulæ annullatorix deprehenduntur: quo casu libertas legem provincialem pro arbitrio condendi manifesto præscinditur; aliæ autem Ordinibus facultatem positive permittunt, generalitatem legis imperialis quadante-
 nus corrigere, ei aliquid addere, detrachere atque conditioni hominum regionumque statui, quibus præsumunt, attemperare. Specimina vid. in *Ordin. Crimin. Carol. V. prin. R. A. zu Regensburg. de Ann. 1554. §. 171.* ubi contrarium aliquid communibus legibus utique statuere possunt, si modo contrarium dici potest, cui à voluntate Legislatoris vis legitima decernitur, quare secundum illius tenorem, in causarum quoque decisione inter provinciales *Camera Imperialis* pronuntiare jubetur.

*Ord. Cam.
p. 1. l. 57.*

§. XIX. Peculiarem magis æstimationem quam cætera sortitur *jus circa sacra*, quoniam enim religio non intra finem consociationis civilis subsistit, sed ad ulteriorem ordinatur, dissidium autem in Ecclesia subortum legitimis rationibus componi nondum potuit, nulla alia expediendi ratio supererat, quam ut defectum Imperii in ditionibus, prout res patiebantur, supplerent status, quoad singulorum conscientia liberum relinquebatur, ex religionis controversæ partibus alterutram eligere: è cujus electione habitus quoque *jurisdictionis Ecclesiasticæ* dependet. Quantaunque autem illa sit *autonomia in sacris*, certos tamen limites à constitutionibus Imperii accipit, quos nuper *Sanctio Pacis Westphalicæ* luculenter exposuit. Add. *Mylerus de Princ. & Statib. Imp. R. G. p. 2. c. 82. 83. 84.*

art. V.

§. XX. Ad bella ut veniam nomine Imperij decernenda gerendaq; communem Imperatoris Statuumq; consen-

consensum *regulariter* requiri *Tabula Pacis* aperte teltur : quanquam enim *in subitus* etiam reliqui Ordine admitti & in *monitiis* suis ad *Capitulationem Leopoldinam* hanc clausulam inferi denuo voluerint, haec tamen *legaliter* Electoralis Collegii solius mentio facta est. *Jus faciendae pacis* sicut naturaliter eorum est, quorum bellum, ita in Imperio necessario quoque contextu secum invicem cohaerent. Quamvis autem instituta civitate jus illud resistendi promiscuum, singulis naturaliter permixtum, civitati accreverit, ut *Grotius* philosophatur, idemque in Imperio nostro sanctionibus de pace publica servanda, aliisque quibus non vi sed jure experiri Status jubentur, expresse statutum sit, tamen propter defectus administrationis publicae, qui veluti cicatrices ex vulnere, quod superiorum temporum labes Reip. inflixit, superstites, eandem suo officio fungi, eo quo par erat modo, nondum patiebantur, singulis territoriorum dominis, pro securitate armorum jus permittendum fuerat, quorum tamen bella cum exteris non solo jure gentium, sed civili etiam, Constitutionibus Imperii comprehenso, reguntur, ne Imperio vel alicui ex civibus Imperii damno sint. Ita porro, ad bella offensiva ex legibus Imperii specialem consensum Imperatoris requiri, ostendit *Mylerus* & contra *Limnaum* id negantem amplius asseruit *Schuzius*, quanquam *Limnaeus* in Additionibus re ipsam *Schuzio* largiri videatur, quod in verbis formalibus tam pertinaciter negat. Interea certum est, quicumque aliter atque leges publicae permittunt in Imperio, arma suscipit, in crimen fractae pacis publicae incidere, ideoque in Camera Imperiali vel Aula Caesaris mandata avocatoria contra eundem sub poena banni & publicationis bonorum decerni, ut *R. I. Spirensis*. de Ann. 1529.

Grund.
P. 3. c. 3. p.
233
Sic. Capit.
Leop. art. 13
Grot. de l.
B. III. 20. 2.

de l. B. C.
P. 14. 2.

de Prim. C.
Stat. p. 2.
F. 81. S. 4.
de l. P. IV.
8. 247.
Colleg. I. P.
Vol. I. diff.
10. 16. 3.
T. 2. p. 304.
seqq.

pressè dispositum repetitumque R. I. August. de Anno
 30. §. 66. 67. ac Ordinat. Camerali. P. II. l. 9. §. 3. 4. in-
 sertum est. Eodem ferè modo in fœderibus se res ha-
 bet, ad quæ si nomine imperij pangenda sint ordinario ca-
 su consensus Imperatoris & Statuum communiter re-
 quiritur; in subito Cæsari ac Electoribus vi Capitulationis
 edes committitur. Terminos autem superioritati ter-
 ritoriali hic constitutos, ex ipsis Tabulis Pacis intelligere
 licet, in quibus jus faciendi inter se & cum exteris fœdera,
 pro sua cuiusq; conservatione ac securitate singulis Statibus
 perpetuò liberum conceditur. Ita tamen, ne ejusmodi fœ-
 dera sint contra Imperatorem & Imperium, pacemq; ejus pu-
 blicam vel hanc imprimis transactionem, atque salvo per om-
 nia juramento, quo quisq; Imperatori & Imperio obstrictus
 est. Sed hæc ad fœdera defensiva pertinent, offensivum
 autem nullum cum altero inire possunt, nisi itidem ex
 speciali Imperatoris consensu.

§. XXI. Quod attinet jus in res civium extraordi-
 narium, supereminentis Domini nomine Grotio appellari
 solitum, in Capitulationibus Imperatoriis, inde à Caro-
 lina ad Leopoldinam usque Imperatoris & Electorum tan-
 tum fit mentio, unde subdubitari cœpit, an consensus cæ-
 terorum Ordinum sit necessarius? Doctissimus Conringius
 de Statu hodierno in re dubia malle se πικρυον, professus est,
 cuius ad exemplum, suum quoq; judicium se suspendere di-
 xerat Limneus in Annot. ad Capit. Ferdin. IV. artic. 9. quæ
 inserta sunt Additionibus T. 2. ad l. 12, 245. sed in postero-
 ri editione, ubi inter cæteras quoque Capitulationes
 comparent, affirmativam suscepit, ista tamen conclu-
 dendi ratio, quam ex art. VIII. Instr. Pac. mutuatur, vix
 rem evincet, ut Bœclerus ostendit, fortius argumentum
 petitur ex illustri Pacificationis Osnabruggensis exemplo,

Leopold.
 art. 10.

art. I. lit.
 §. 1.

art. 9.
 art. 12.

de Finib.
 Imp. G. c.
 19. p. 290.

n. 17. p. 831.

Neg. S. R.
 Imp. L. 18.
 p. 198.

in qua *supereminētis* *Dominij* rationes probè excus-
 & non nisi ab Imperatore & Imperio sive Ordinibus si-
 erceri potuisse, *Bæclerus* alibi notavit: quod & expr-
 formulæ: *Cæsarea Majestas de consensu, consilio & volun-*
tate Electorum, Principum & eorum Imperij concedit; &c.
 in *Instr. Pac. tum Cæsar. Suec. art. X. tum Cæsar. Gall. §. 6.*
 testantur. Dubium autem quod ex Capitulatione mo-
 veri possēt, optimè, ni fallor, expēdit *Conringius*; Ex ^{de Fin.}
 his constat, quam perit *Manzambanus* dixerit, *magnum* ^{Imp. G. a}
*habiturum esse malum, qui in Imperio asserere audeat uni- ^{p. 289.}
versis Ordinibus in singulorum bona tantum competere pote- ^{De Stat.}
statis, quantum in Republ. Veneta toti Senatui in bona singu- ^{Imp. G. c. 6.}
lorum Senatorum: Certè malum nullum habebit, qui ^{s. 5.}
 dicit, quod *Leges publicæ* dicunt, & quotidiana praxis
 docet: quo enim nisi *Dominij Eminentis* jure adigi po-
 tuit *Sereniss. Elector Brandenburgicus*, ut jus suum in ditio-
 nes *Suecis* cedendas defereret, aliisque in compensatio-
 nis vicem sibi satisfieri pateretur? nam suapte sponte
 non consensisse *Streniss. Electorem*, patet ex *Epistolis* ^{c. 2. §. 7.}
Forstnerianis, & ipse *Severinus* alibi fassus erat, *maluisse*
*eum pro hisce Pomeraniam interiorem retinere.**

§. XXII. De *Jure ordinario*, quod ad *vectigalia* &
contributiones refertur, potius dispiciendum est. Equi-
 dem *vectigalia* omnia, etiam quæ Imperii dicuntur, non
 Imperium, sed singuli Status in territoriis suis percipi-
 unt, in compensationem nimirum onerum personali-
 um vel realium à se quoque sustinendorum, quæ uni-
 cum vectigalium exigendorum *fundamentum* atq; *men-*
sura sunt, notante *Grotio*. Iidem tamen Status sine ^{de I. B. &}
Imperatoris & unanimi Electorum consensu, neque vetera ^{p. II. 2. 14.} ul-
 tra modum legibus publicis prescriptum intendere, ne-
 que nova instituire possunt, ad cō ut si quispiam sub
 quocun-

inque prætextu tale quid molitur, Camera Imperialis mandata sine clausula inhibitoria ac restitutoria, præter extraordinariam pœnam decernat. vid. Capit. Carol. V. art. 18. & reliqua. Leopold. art. 21. 22. 23. Contributionum autem non Imperii (Reichs Steuer) indicendorum jus penes Imperatorem & Ordines simul consistere, dubitare Instrumentum Pacis nos non sinit. quanquam

modus exercendi huius iuris non careat difficultate, nam de pluralitate votorum prædictam subortam esse, Limnai indicio discimus, quam neque Pacificatio

de I. P. IX.
1, 182-183.
Instr. Pac.
Caf. Suec.
art. V. §. 52.
T. 2. Add.
ad IX, 182
p. 362. seqq.
conf. A. 622
Grundv.
p. 3. c. 7. p.
286.

Ofnabrugensis, neque infœcuta Comitia An. 1653. 54. expedire potuerunt, uti ex actis constat, qualia per Excerpta idem Limnæus exhibuit. An autem præsentia Comitia legalem definitionem productura sint, tempus docebit,

nam in consultationem venisse hoc argumentum constare potest ex B. Venator. ominos. rer. serie. add. Olhaf. disc. vom heutigen Reichstagg p. 2. l. u. Interea certissimum est, quod si Imperator & Ordines eo modo ac formula,

qua in cæteris quoque deliberationibus utuntur, inter se de quota convenerint, quæ ab initio voluntatis fuerat (freywillige Steuer) necessitatis fieri, Statusque non jure aliquo pactitio, sed decreto imperiali (Reichs Decret)

à summa potestate civili profecto, ad solvendum obligari, adeo ut si quispiam cunctetur, in Camera Imperiali mandata ad pœnam dupli contra eum decerni, contumacem verò privatione bonorum vel regalium,

proscriptionis etiam pœna, coerceri posse, Imperii Reccessibus constitutum sit, quod demonstrat Doctissimus Mylerus. Imperitiam igitur Status publici iterum detexit Monzambanus, quando nihil ab Ordinibus pro Imperio exigi, veluti de plano pronuntiavit. Quales autem

termini per leges uniyersales Superioritati Territoriali circa

de princ.
de Stat.
imp. p. 22.
97. §. 25.
de Stat.
imp. G. c. 50
§. 7.

circa exactiōē collectarum provincialium positi sunt, idem Mylerus & alii exponunt. Unde & ille *Monzamba* error corrigi debet, ac si *Cæsari parum curae esset, quomodo quisq; Ordinum suos subditos regeret, & tondere an de glui suas oviculas, quem vel n. in Extensionistarum, ut vocabantur, exemplum contra stare poterat.*

§. XXIII. Accedunt ex partitione Grotiana, quā hactenus sequi maluimus, ea quae Majestas per alium expedit. *Jus judiciorum in Imperio, quatenus Majestaticum est, si sequamur rationem concludendi pragmaticam, aliquoties Lampadio traditam, quā omnia imperandi jura Cæsaris propria esse dicuntur, in quorum communionem Ordines per Capitulationes, Recessus, aliasq; Constitutiones Imperij, non expresse concesserunt, apparebit Imperatori ferè soli tanquam subiecto formali ac primo inesse, quod prolixè etiam demonstrarunt Paurmeisterus atque Lampadius. ut proinde Jurisdictionio, quam vi Superioritatis territorialis Dicastriis suis & Judiciis Provincialibus imperant Status, si non appellando, quod cum natura subditi consistere posse, Grotius docuit, certè supplicando Jurisdictioni Cæsaris subjiçatur, patiatursque superiorem, quam de coetero Status vel cum subditis suis, vel inter sese litigantes recognoscere tenentur, in omnibus causis, tam civilibus, quam feudalibus, nam quod Pares Curie aliquando adhibebantur, consilii erat, non necessitatis. Aliud est in Jure Magistratum Imperij constituendorum, quod securius vulgo explicant, qui Ordines Imperii Magistratus appellare non verentur. nam quin olim Duces, Marchiones, Landgravi ac Comites varii generis, Magistratum nomina & officia fuerint, dubitari nequit, sed cum paulatim Imperium ipsum sibi arrogaverint, istaq; usurpatio Imperatorum patientia in jus abierit, ut cum*

D

Grotio

275

rotio loquar, retinebantur quidem hodieq; nomina, sed non manebant officia & status pristinus. quod si tamen quis popularem philolophandi rationem sectari maluerit, & sub hoc titulo de *Constitutione Statuum Imperij*, arbitramur facilius contra *Limmaum*, obtinere veteris sententia assertorem *Schuzio* facultatem creandi Status sibi *Cæsari* competere, nam dubium illud, quod *Limmaus* ex necessitate consensus cæterorum Ordinum extruere, & in *Additionibus* responsi loco *Schuzio* reponere voluerat, distinctione inter causam efficientem veram, & sine qua non fortassis expediri poterit. Veri autem Magistratus Imperij exemplum sicut superiori tempore in *Regimento*, ita hodie in *Consilio imperiali Austro & Camera Spirensi* videre licet, cujus constitutio quoad subiectum, formam & modum expediendæ jurisdictionis communi Statuum & *Cæsaris* autoritate instituta est, quamvis à solo *Cæsare* jurisdictionem acceperit, sicut eruditè & ex mente *Veterum* Jus judiciorum à Jure Magistratuum distinguit *Lampadius*. Quæ cum vulgò confundere videtur *Limmaus*. Pertinet huc etiam, si quis constituendus est, *Cæsaris Vicarius generalis*, quem olim solus *Cæsar* sibi constituit, superiori autem seculo consensum Ordinum accessisse volunt. Quoniam præterea quid status singularum regionum exigat, rectius singuli Ordines perspiciunt, etiam his facultas ordinandi Magistratus & Officiales Provinciales competit, qui tamen non possunt extra limites Imp. Constitutionibus sibi præscriptos evagari.

§. XXIV. Jus circa Legationes Imperij vel ad mittendas vel ad recipiendas pertinet. Illud ex indole negotiorum cum exteris per Legatos tractandorum, æstimationem suscipit, prout enim mittuntur vel de re in solius *Cæsaris* potestate constituta, vel ad Comitata pertinente,

etiam

79.
g. 1. p.
... 1. diff.
6. 16. 2.
T. 2. p. 118.
f. 29.

de Rep. R.
C. p. 3 c. 16,
m. 2. & 11.
de l. P. 18,
20. 53.

etiam vel foli Cæsari vel Ordinibus committas cultas competere videtur, prærogativa tantum Cæsaris cernitur, quod *instructioes Legatorum*, quas vocant *credentiales*, non in Cancellariâ Mogarum tanquam Archicancellarii Imperii; sed *Cæsaris*, Reichs Hoff; Cansley; conficiantur, sicut illustrat exemplo *R. I. Ratisb. de An. 1576. §. 107.* discimus, in *stilo* quod peculiare quid observare licet, quando Cæsar vocat *Unsere sonderbare Abgesandten / wie auch die zugeordnete ansehnliche Deputirte von den Reichs Stände* *R. I. Ratisb. de A. 1603. §. 29.* Quod verò ad *recipiendas a diendasq; exterorum Legationes ad tuum Imperium missas* attinet, videtur omninò nullâ Capitulatione restrictum esse Jus Imperatoris, quanquam contrahere cum ipso atq; concludere iterum pro diversitate negotiorum solus possit, vel Ordinum consensum exquirere testatur. Cætera, quæ minoris moment sunt, attingere nihil attinet. Ex his in universum colligimus, quia *mo* leges publicæ expressè dicunt, *de renae* administrationis summæ potestatis per singulas partes luculenter dicit, Imperium nostrum esse unam Rempublicam peritiæ aut impudentiæ specimen dare, quisquis iustitiam estimatione id negare sustineat. *An autem consulti Statibus, si plures à communi Imperij corpore separatas tuerent Respublicas?* sicut hoc sæculo in quibusdam aliis super hac re consultatum fuisse novimus, ea verò quaeritio est, in qua magna quædam & ardua latent, tum *juris* tum *utilitatis* ratione, sed hoc loco non attingenda, cordatiores semper in oculis habent, quod de Britannis olim pronuntiavit *Tacitus*.

Agric. XV.

§. XXV. Superest, ut Tertiâ parte de iis, que ob stare vobis poterant, rationibus autoritatibusve breviter

amus, nam *Exteros & Germanos* in contrari-
 re videas. *Illorum* tanta ratio hinc habenda non
 os vel imperitia status nostri, vel externa rerum
 is deceptis, vel aliis de causis, talia in vulgus disse-
 re consultum sibi iudicarunt. Commentari ta-
 in heretur candor *Thucydidi*, qui in Digressionem, quam
 Rep. nostra instituit, illam Amphycitionum confes-
 i, aut concilio Achaeorum conferre non est ausus, quæ
 in *Germania comparata*, quasi muscam ad Elephantum,
 itavit. Ex *Germanis* autem alii aperte, alii tectè, utrique
 diversis causis, sæpè etiam diversis propositis hinc gra-
 ntur. Ita videmus solidioris civilis scientiæ imperiti-
 illiusque cum jure *Feudali* præsertim ac *civili* solen-
 in confusionem, quæ superioribus temporibus loco
 ilosophiæ habebatur, nonnullos præter opinionem in-
 ne errorem deduxisse, ut in *Regalibus & Superioritate*
territoriali Majestatem sibi aliquam confingerent, cu-
 multiplicationem in Imperio necessario etiam Rei-
 multiplicatione sequebatur: quod exemplis non
 è quaesitis confirmare possemus, nisi id modestiam
 illiscriptionis excedere videretur. Specimina ta-
 hujus rei manifesta apparent, in illis, qui statue-
 contra quemvis Statum Imperij committi crimen læsæ
 statis, quique supinâ quadam securitate vulgare il-
 d, unumquemque, Statum tantum posse in territorio suo quan-
 um *Cæsar* in universo Imperio potest, explicandum sibi
 inserunt; quoniam verò Reip. habitus non ex hujus
 ut illius iudicio æstimandus, sed ex ipsa rerum indole,
 quarum compendium leges publicæ ac fundamentales
 haberi debent, condiscendus est, certè vaga scriptorum
 disciplina aut in consignatione status discordia, ipsi ve-
 ritati præjudicare non potest, multo minus ab aliis in
 argumen-

argumentum trahi debet, *unde monstra* & 17.

Reip. veluti in opprobrium Imperii nostri extr.

§. XXVI. Alios *pulchritudo comparationis* illius exterior rerum facies sefellit, ut qualemcunque suum ordinem, quâ ratione finis sui scopique civilis, aut ex quoque administrationis, Imperium nostrum cum corporibus arctiori fœdere nexis conferri potest, ad identitatem formæ extendere non dubitaverint. Nota est *Doctissimi Jcti Jacobi Gothofredi Achaica*, & quamvis Otorii facile condonari possit, quod in recensendis curdisq; morbis Imperii nostri, sub exemplo ex antiquo petito, quod cum iisdem malis conflictabatur, quantore præsentis, momenta specialiora indagare maluerit alii tamē in vero serioq; iudicio de statu *Reip.* faciend figuris istis Panegyricis auscultare non debuerunt. alii non obscurum est, quousque comparationis formulæ admitti debeant, & aliud quæritur in fortuita dissertatione, aliud in accurata explicatione. Certè variis in locis operum suorum talia de Imperio nostro, ac si perfectas Respublicas plures in se complecteretur, commentari *Conringium* videas, quæ sicut in communi loquendi usu interpretationem commodam faciliè recipiunt, ita procul dubio magna *Doctissimum Virum* injuriâ afficeret, qui præcisum de Republica iudicium ibi quæreret, quod suis locis, legibus Imperii satis conforme edidit.

§. XXVII. Deterior est eorum Secta, qui aperte legibus Imperii fundamentalibus bellum indicere non verentur, ut sublato *Reip. vinculo* in corpus aliquod *inæquali fœdere* nexū, illud reformare possint, quo proposito *librum* suum *de Statu Imperij Germanici* conscripssisse videtur *Severinus de Monzambano*, quanquam enim fluctuantibus formulis subinde indulgere amaverit, ut ad-

putationes, quocumque adversus ipsum
 cur, subterfugere posset, sufficienter tamen plu-
 rimos locis animum suum prodidit. Nos ea quæ ad
Unitatem Republica tendere videntur, per summa
 n capita removere conabimur. Is igitur ex classe
ditorum penitus eximere conatur Status. I. quod *ne-*
us feudalis, quali Imperatori status adstringuntur, nihil ali-
ud fere efficiat, quam conditionem inæqualiter federati,
 sed sicut totam Feudorum originem ejusmodi ibi con-
 quirit, qualem hypothesi suæ optimè convenire arbitra-
 tur, ita tamen stante eâ, amplius distinguendum erat
 tet *nexum feudalem simplicem & modificatum*, illum qui-
 em cum summa potestate consistere posse *Grotius* nos
 docuit. Verùm ad Status Imperii malè applicatur di-
 ciplina ista, qui non solum *ratione bonorum feudalium*
juramento fidelitatis, sed & *ratione persone suæ juramento*
homagiali, Imperatori & Imperio devinciuntur, ut non
 solum *Vasallorum* onera, sed & *subditorum* munia subire
 necesse habeant, quod amplius demonstrant *Limnæus,*
Mylerus, & alii. II Quidni cum natura subditi consiste-
 re posset, *in dittonis suæ cives jus vita & necis habere*, quod
 in Rep. R. alibiq; personæ non solum Magistratus cha-
 ractere insignitæ, quibus scilicet jus meri Imperii lege
 concessum erat, sed & merè privatæ, pater ac dominus,
 in sibi subiectos habebant; quomodo autem III. intel-
 ligendum sit, status posse *leges condere, etiam Juri commu-*
ni repugantes, Magistratus pro lubitu constituere, ex supra
 dictis patere potest. *Reditus* quidem *omnis generis sibi*
retinent, sed ita, ut quæ Status provinciales fisco Principi-
 pis intulerunt, Princeps in commune Imperii ararium
 contribuat. *Fædera inter se & cum Exteris ineunt*, sed sal-
 vo per omnia juramento, quo quisq; Imperatori & Im-
 perio

241.
 de Pr. &
 Stat. Imp.
 p. 3. c. 95.

perio obstrictus est. Posse autem IV. aliquem in
*mis tribunalibus in jus vocari, id omnino societatum
 respicit, nam & hinc communis JCtorum regula
 aequalis in aequalem non habet jurisdictionem: coerceri
 dem per reliquos potest, socius, enormiter in leges fidei
 cans, sed per modum vindictæ ex jure belli, non veri
 modum pœnæ & ex facultate judiciaria, prout in S
 bus Imperii fieri solet, qui in jus vocantur, sententi
 eos fertur, executioni mandatur judicialiter, judic
 autem processus non potest concipi, ne dum
 publica detur, sine superiore summam civilem
 tem habente, quicumque demum ille sit, nam
 cedamus, solum Imperatorem cognoscere super causis,
 Princeps sua ditione ejci mereatur, non posse, nihil aliud
 quitur, quam Imperatoris potestatem ratione juris
 diciarii, hoc quidem casu, Monarchicam non esse
 cum Statibus communicatam, hoc enim volunt Sta
 pertinere istarum causarum decisionem ad Comitiam,
 eoq; singulos ab Imperatore & Imperio puniri posse,
 consequenter totius corporis subditos esse, unde simp
 citas Reipublicæ, non autem ejusdem unitas tolleretur.
 Et V. quam absurdum est, illud de Statibus pertinere
 negare, unde ipsi in probatione immedietatis sue
 argumenti pragmatici adornare non dubitarunt:
 quotiescunque ipsis controversia status movetur, l
 concludendi rationem usurpant, se Imperatori & Impe
 rio subjectos esse, ac alium Dominum quam Imperatorem &
 Imperium non agnoscere, unde firmiter colligimus, statu
 conjunctim sumtos ad constitutionem subjeeti proprii,
 cui Majestas Reipublicæ inhæret, concurrere quidem,
 eoq; respectu neminem agnoscere superiorem, quatenus
 autem considerantur ut singuli, ratione jurium Majesta
 ticorum*

di inter Imperatorem & Imperium communiū, atoris & Imperii, ratione reservatorum Cæsareotiam solius Imperatoris subditos dici propriè potest optimo jure solere. Absurdum a. non est, aliquem sibi considerandi modo in eadem Republ. & summi rerum judicium habere, & civilis obsequii gloriā explere, quod in omnibus Imperiis Polyarchicis unire cernitur, unde VI. *DEI gratiam* solum Edictis & sibi ad suos, ceteros vel alios inferiores directis, præscribit ad Imperatorem verò vel universum Imperium, ut de iè loquuntur numero, quod notavit etiam *Sendorff.* loco supra allegato.

XXVIII. Volueramus peculiariter ad ea aliquid addere, quæ *Jo. W. Reifensio Heromontanus*, in lib. suo *Summa Principum Germanicorum potestate* commentatus est, qui per singula jura demonstrasse sibi videbatur, singulos Germaniæ Principes habere Majestatem, sed noniam pleraq; ex *Monzambano* aliisque securius descripta sunt, & sublarā illā ex veterum Monachorum locis communibus reproducta distinctione, inter *Civitatem, Principatum & Imperium*, cætera inde extructa, sponte corruunt, non opus esse existimavimus, ut prolixiorem operam aut tempus iis impenderemus, infelici enim admodum ingenio sit, oportet, qui tam crassis erroribus imponi sibi patiatur. Atque hæc sunt, quæ pro institutioni ratione, de Republica nostra, ex genuinis *fundamentis*, qualia utique in scholis condiscenda sunt, volueramus dissertare, qui de cætero illud *Bæcleri* maximè nobis commendatum habemus: *Falluntur, qui ex libellis, & cursorum hominum discursibus, sicut appellari volunt, posse autumant, quibus Reip. habitus gubernatur, aut custoditur. Præsentioris disciplinae est ille profectus quem hora & die extrinsecus intervallis distinguunt, & noni semper evectus componunt.*

F I N I S.

2033611